

end foraarfage Forvirring. Naar de Regler, som i Lovudkastet ere foreskrevne for Matrikuleringen, følges, indseer jeg ikke, hvorfor dens Resultat ikke ligesaa godt kan benævnes Kjøbstadstat som Hartkorn; men skal den sidste Benævnelse bibeholdes, maa Skattehartkornet dog kun lægges til Grund ved Fordelingen af de egentlige Byffatter; thi skal det medtages ved Berogningen af Byens Andeel i Udgifter til Skolefonden, Anlæggelsen af mindre Landeveie osv. — Sager, der mulig snart vilde blive fælles for Kjøbstad og Land — saa vil derved fremkomme en Skatteforhøielse, som ikke skalde finde Sted. Det er bestemt i Lovudkastet, at efterat Matrikuleringen er gaaet for sig, kan ingen Udskifning af Kjøbstadjorder finde Sted, med mindre dens Rigtighed er anerkjendt af Indenrigsministeriet; men denne Bestemmelse forekom mig for haard, ligesom jeg heller ikke troer, at den vil opfylde det, den tilsigter, idet der nemlig ved Udskifningen af Kjøbstadjorder ikke bliver Spørgsmaal om Parcelernes Størrelse, Bebyggelse, Henlæggelse til andre Eiendomme osv., men alene om Fordelingen af selve Hartkornet. Naar Kjøbstadjorden udskiffes paa Lovbefalet Maade ved Landinspektører, indseer jeg ikke, hvorfor det ikke skal være Kommunen tilladt at anerkjende Rigtigheden af en partiel Udskifning, og vil man være sikker paa, at Matrikelen i Kjøbstaden stemmer med den i Indenrigsministeriet beroende Matrikul, kan man jo paalægge Kommunerne at gjøre Subberetning om de Forandringer, som i Kvartalets Løb maatte være skeet i saa Henseende. Regjeringens Forslag gik oprindeligt ud paa, at der, forinden Grundskatten fastsættes for hver enkelt Eiendom, skalde foreligge en af Kommunalbestyrelsen affattet Klassifikation af Kjøbstadens Grunde og Torber, og jeg beklager, at denne Bestemmelse er udgaaet ved Sagens Behandling i det andet Thing. Jeg anseer nemlig en saadan Klassifikation, endog efter en større Maalestok, end Regjeringen har foreslaaet, for aldeles nødvendig, ligesom jeg ogsaa troer, at der ved Taxation bør tages Hensyn til Andet end til Beliggenheden. Tages der nemlig kun Hensyn til denne, vil det Tilfælde kunne indtræde, at en Kjøbstadgaard, som er opført paa Hartkorn og derfor ikke nu svarer Grundstat,

vil komme til at udrede en langt høiere aarlig Grundstat end en anden Gaard af lignende Størrelse, der ganske vist tidligere har haft en høj Grundstat, men derfor ogsaa har faaet udlagt betydelige Grunde ved Kjøbstadjordernes Udskifning. Det er i mine Dine en Ubillighed; men jeg skal strax svie til; at den vil kunne høves, naar der kun ved Klassificeringen tages Hensyn til Andet end til Beliggenheden. Naar det i Regjeringens Udcast var bestemt, at alle Kjøbstadjorder skalde sættes i een Klasse, saa kan jeg ikke troe Andet, end at denne Bestemmelse var mindre heldig, idet en Jordbød paa 5 Tdr. Land, som er beliggende lige ved en Kjøbstad, har høiere Værdi i Handel og Wandel og kan give en langt høiere aarlig Indtægt end en Jordbød af samme Størrelse, som ligger $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ Mil udenfor Byen, og hiin bør derfor ogsaa svare en forholdsmaessig høiere Grundstat. Naar jeg gaar ud fra, at Grundskatten ikke fixeres, troer jeg ogsaa, at der i Vedtægterne bør forbeholdes Kommunalbestyrelsen Ret til, naar Kjøbstadjorderne bebygges og komme i saa umiddelbar Forbindelse med Kjøbstaden, at de forandre Karakter og blive Kjøbstadgrund, at forhøie Grundskatten efter de fastsatte Regler; thi ellers vil det om saa Nar kunne indtræffe, at to ved Siden af hinanden liggende Grunde svare forffjellig Grundstat, hvilket dog efter min Mening bør undgaaes. Om det med Hensyn til Hunsstaten bliver nødvendigt i Vedtægterne at foretage en Klassifikation af Bygningerne, staaer i Dieblirket ikke klart for mig, men jeg troer det dog. — Af § 2 i Udcastet seer jeg, at Afgifterne efter Forordningen af 18de Oktober 1811 §§ 4, 5 og 7 ere bibeholdte, og af Motiverne til Lovudkastet fremgaaer det, at dette er skeet, fordi de kommunale Autoriteter, da Ministeriet for nogle Nar siden indhentebe deres Erklæring herom, ikke erklærede sig mod disse Afgifter, og fordi de i enkelte Kjøbstæder afgive en meget betydelig Indtægt. De ere imidlertid meget trykkende for Omsætningen og give ikke sjældent Anledning til, at Stempeloven omgaaes; thi de Jordbødder, hvorpaa disse Afgifter hvile, sælges mange Gange, uden at vedkommende Kjøber tager Skjøde derpaa, idet han nemlig vil undgaae Forhøielse i Bygningsafgiften, og